

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedzieli i świąt przez. w druk. St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 10
miesięcznie Złp. 4.

MIĘDZA RZYMSKIE.
Jutro Wszystkich ŚŚ.

MIĘDZA ŚLAWIAŃSKIE.
Jutro Wrześniaw.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryżkiej	Stopnie ciepła podług Reaumura	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
30 6 27 10	078	1° 3	1"	08	WPn	Wschodni mogy
2 9	469	0	4	74	"	"
10 9	018	2	2	72	"	Pochmurno

Wiadomości zagraniczne.

— Londyn 11 Października. —

Królowa wdowa onegdaj wyjechała z zamku Windsor. Tegoż dnia królowa panująca i księżna Kent odwiedziły księżniczkę Augustę w Trogmore Ledge.

Lord namiestnik Irlandyi baron Fortescue Ebrington, przybył do Milford w Anglii gdzie sześć tygodni bawić zamysła. W czasie jego nieobecności zastępuje go kommissya lordów sędziów pokoju.

— Dnia 12 Października —

Onegdaj wieczorem książęta Ernest i August sasko-koburscy w towarzystwie braciogo Kolowrat i barona Alvensleben, przybyli z odwiedzinami do królowej panującej. do zamku Windsor. Baron Brunow który tamże przedstawiony był JKMcia opuścił wczoraj Windsor.

Podług Watchmen wszystko co mówiono względem zaślubin królowej z księciem Albertem sasko koburgskim jest bezzasadnym.

— Bruksella 11 Października. —

Król udzielił wczoraj prywatne posłuchanie panu Henseman z Aachen, dyrektorowi towarzystwa kolei żelaznej reńskiej.

Commerce Belge donosi, że panowie Memminger i Schultz, inżynierowie fabryk p. Cockerill, mieli posłuchanie u księcia Meter-nicha, w zamku Johannisberg.

Baron van Zuylen, i van Nyewelt sekretarz poselstwa belgijskiego w Hadze przybył tu z depezsami z stolicy Hollandyi.

Holenderski poseł w Bruxelli pan Falck, nie przybył tu jeszcze i to z powodu słabości, jak donoszą nasze dzienniki.

Rząd aby dopomóc fabrykantom bawełnianym w Gandawie ma zamiar zakupić za milion franków wyrobów bawełnianych z tamtejszych magazynów, i przesłać je za granicę.

— Madryt 3 Października. —

Na dzisiejszem posiedzeniu pan Calatrawa został stanowczo mianowany prezesem i by, miał on znaczną większość przeciw prezesowi z prawa starszeństwa panu Zumalacarrregui.

Nadeszły tu depeze od margrabiego Miralfloras, posła naszego przy dworze francuzkim, tyczą się one potrzebnych urzędzeń, z powodu obecności don Carlosa we Francyi, idzie o zapewnienie don Carlosowi środków utrzymania się.

Wczoraj po południu udzieliła JKMość

uroczyście posłuchanie nowemu postowi francuzkiemu margrabiemu Ruwigny, który złożył swoje pismo uwierzytelniające.

— *Bajonna 6 Października.* —

Pomiędzy wojskiem królowej panuje najzupełniejsza karność. Oficerowie okazują karlistom wielkie względy. Ale mieszkańcy są uciśnieni ciężkimi kontrybucjami. Główne punkta militarno osadzone są bardzo starannie, a garnizony rozstawione w najmniejszych nawet miasteczkach. Jest to nawet bardzo potrzebne, bo pojedyncze gromadki karlistów, włóczące się po kraju, formują ciągle małe bandy gerylasów. I tak, niedawno powstała taka banda w Amescoas, pod dowództwem Orogujeta byłego gubernatora twierdzy Mauera.

Cabrera zdaje się, że w obecnej chwili nie przedsięwzięje żadnej ważnej operacji.

Czytamy w *Journal de Perpignan* 5 października: »Od dnia 24 września nia było na granicy żadnego nowego poruszenia. Jenerał Borso postępuje wzdłuż Ebry, Cabrera przez poruszenie armii Espartera znajduje się między tym jenerałem a O'Donnelleim.

Na pomniku, który ma być wzniesiony w Bergara na pamiątkę ugody między Esparterem i Marotem, ma być postawiona statua księcia Wittoryi na koniu.

Słychać, że Cabrera pomaszzerował do Chelva i grozi szturmem temu miastu. W Morelli karliści mieli wzniesć nowe fortyfikacje.

— *Smyrna 19 Września.* —

Piszą z Bagdadu 21 sierpnia, że poseł perski z eskortą 500 ludzi udał się do Musul, dla widzenia się tam z Alim paszą Bagdadu, i zażądania od niego zapłaty długów zaciągniętych przez jego poprzednika, tudzież wynagrodzenia szkód sprawionych przez więźcie Mohamora. Te pretensye wynoszą około 2 milionów talaris, i mówią, że gdyby Ali pasza, wzbraniał się zaspokoić je, Persya wysłałaby wojsko do Bagdadu dla zmuszenia paszy do zapłaty. Ponieważ w takich jak obecnie okolicznościach zapłata podobnie wielkiej summy jest niepodobną, możemy przeto spodziewać się nader ważnych wypadków, jeśli nie przyjdzie do zgodnego porozumienia się. W Bagdadzie panuje wielka trwoga, której nie mogą zaspokoić czynione przez paszę przygotowania dla zabezpieczenia się na wszelką napaść.

— *Konstantynopol 20 Września.* —

Hafiz pasza, tudzież Izzed Mehmed i Soliman pasza z Nisz, przybyli tu w dniu 15. Ostatni jako zdrajca stanu, został przyjęty przez kata, a nazajutrz głowa jego na wielkiej tacy srebrnej, postawioną była przed bramą seraju. Szemrano zrazu na ten ulubiony dawniej pospieszny sąd, ale spokojnie rozešli się wszyscy do domów, zostawiając kłopoty dywanowi. Każdy dzień, każda prawie godzina przynosi rozmaite wznowienia, oddalenia i mianowania urzędników wysokich stopni, a przeto coraz większe zamieszanie w administracji. Zważywszy przytém bliskość trzech armii morskich, na morzu czarnem, pod Tenedos i pod Alexandryą stojących, tudzież odległość gabinetów, w których nasze losy są rzucone, brak pieniędzy, ufności i ruchu, a nakoniec bliski grozący niedostatek zboża, obraz naszej niedalekiej przyszłości, nie bardzo nam się okazuje uśmiechającym.

— *Dnia 25 Września.* —

Największy pokój panuje w stolicy, pomimo, że ludność mahometańska w Konstantynopolu, co chwila oczekuje doniesienia, że Ibrahim pasza opuścił Marasz, i kazał wojsku swemu w dwóch kolumnach postąpić przeciw Brussa i Smyrnie. Inni mniemają, że Ibrahim nie posunie się ku Konstantynopolowi, ale wyruszy ku Diarbekir, dokąd już przygotował sobie drogę przez wzburzenie mieszkańców Maden, bo przez taki marsz podbicie Mezopotanii, byłoby prawia zupełnie uskutecznione, a sarazem przygotowano by zajęcie przestrzeni od paszostwa Bagdadu aż do odnogi perskiej. Jakkolwiek bądź, nie wątpliwem jest, że pomimo pozornego pokoju, jaki tu panuje, umysły napelnione są wszelkiego rodzaju obawami i nadziejami.

— *Egipt.* —

Względem słabości Mehmeda Ali mówi list doszły przez Wiedeń, co następuje: »Z Alexandryi również jak z Konstantynopola donoszą, że Mehmed Ali był słabym, ale już wrócił do zdrowia. Niektórzy z donoszących przypisywali słabość jego uchybieniu diety, inni, utrzymują, że to był zamiar otrucia go i że szczęśliwie uszedł jego skutków. Ten ostatni domysł nie jest prawdopodobnym, bo bezwątpienia nie tak prędko byłoby nastąpiło wyzdrowienie; oprócz tego drogą nadzwyczajną, nie zaś zwykłą pocztą doniesiono o tem. Nadto mówią te listy, że vice-król jest

w bardzo złym humorze, i mniej uporczywie obstaje przy żądaniu odsunięcia Chosrew pa-szy. Miał on nawet zaniechać myśli wydania rozkazu armii do posunięcia się naprzód owszem chce spokojnie oczekiwać, aby się zgodzono na jego żądanie, bez poirzeby użycia z jego strony więcej siły. Mechemed Ali chce zwłóczyć, jest to polityka, której on przez długi czas z bardzo dobrym skutkiem trzymał się, która jednak tym razem może wypaść na korzyść porty. Istotnie mówią, że w Konstantynopolu wolniej oddychają od czasu, jak postrzegają, że vice król poprzestaje na pogroźkach, i że armie egipska nie czyni żadnego poruszenia dla przybliżenia się do stolicy, zdaje się nawet, że tam gotuje się do silnego oporu, gdyby na-koniec Ibrahim posunął się naprzód. Poka-zuje się w tém, że vice król stracił pomysła-ną chwilę do zastraszenia porty i dalej czas do uspokojenia się s pierwszej trwogi. To był błąd którego nie będzie mógł naprawić, szczególnie jeśli mocarstwa jak się zdaje okażą się ciągle zgodnemi.

Rozmaitości.

— Pismo marsylskie opowiada następującą anegdotę: Właściciel niedźwiedzia przechodząc z swoim zwierzęciem przez Diń, wstąpił do szynkowni, uwiązawszy poprzednio niedźwiedzia na dziedzińcu, jak się zdaje nie zbyt mocno. Zwierzę niezadługo oderwało się z łańcuchem i powędrowało przez schody do dzieciniego pokoju. Dzieci z początku strwożone widokiem niespodziewanego gościa uciekły do kąta, lecz później ośmielone, otoczyły go i bawiły się jego siercią. Matka w przyległym gabinecie usłyszawszy jakiś szmer niezwykajny, otwiera drzwi i wydaje okrzyk przerażenia chcąc przyspaść dla wyrwania jednego dziecka z łap zwierzęcia; w

też chwili wstrzymuje ją małżonek. Nie-dźwiedź tymczasem może strwożony wido-kiem wbiegających ludzi, położył dziecko i wymknął się z pokoju, na dola schwytał go właściciel. Z dzieci żadne nie doznało szwanku.

— Przez pewną komorę celną, bardzo czę-sto elegancki przejeżdżał ekwipaż. Na przo-dzie siedział bogato ubrany stangret. W tyle zaś stało dwóch lokai, z których jeden był murzya w gustowną przystrojony liberyą. Murzyn wydawał się jak gdyby z drutu lub drzewa zrobiony. Nigdy nie ruszył głową, nigdy ręki od pasów nie odejmował, zosta-wał nieporuszony w miejscu, gdy tymczasem drugi tylko zawsze z zapojazdu zeskakiwał. Nakoniec dozorca rogatkowy zaprosił murzy-na żeby się choć raz pofatygował na ziemię; nie idzie; chciał go nauczyć ohodzić, lecz ta lalka nie była z drzewa, ale z blachy zro-biona i od góry do dołu mająca w sobie pełno zakazanych towarów; szczególnie była przeznaczona do przemycania wina i oliwy.

— P. Titus właściciel znacznej menażerji w Filadelfii, przywiózł do Peryża olbrzymie-go lwa, nadzwyczaj drapieżnego, gdzie pan Wan Amburg ma to swierzę oswoić.

— Do Nant sprowadzono żywego tapire.

— Niejaki p. Zobar w Bruxelli, zapropono-wał, aby za pomocą dagerotypu zdjimo-wano portrety. Ponieważ światło nie dobrze odbijało kolor ciała i włosów, przeto ra-dzi aby pacyent biało sobie twarz pomalował a włosy upudrował, potem potrzeba głowę mocno przysrubować do krzesła lub ściany, aby była nieruchoma. (Komandor z Don Zuana mógłby być pierwszym cierpliwym do siedzenia przy kopiowaniu takiego por-tretu.)

— Rzeźbiarz w Bordo wynalazł sposób ko-piowania twarzy ludzkich na sposób Dagera. chpciażby te nie były zupełnie nieruchome. Wynalazca nazywa się Pellet, aparat jego Typofacar.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 5849 D. G. S.

SENAT RZĄDZACY

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu

Podaje do publicznej wiadomości, iż z dniem 1 stycznia 1840 r. dotąd istniejąca w

kraju tutejszym Loterya Liczbowa ustaje, a w miejsce jej zaprowadzoną będzie w tymże samym terminie Loterya Klassyczna, na mocy kontraktu dzierżawnego z panem Floryanem Straszewskim zawartego. Bliższe infor-macje pod względem układu tejże loteryi z

drukowanych przez dyrekcją namienioną loteryj planów mogą być powziętemi.

Kraków d. 14 października 1839. r.

Prezjdnujący,
SCHINDLER.

Sekr. Jlny Senatu

DAROWSKI.

Nowakowski Sekr. D. K. Senatu.

PISARZ TRYBUNAŁU I. INSTANCYI.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okregu.

Podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie Tomasza Fryca włościanina, tudzież Wawrzyńca Fryca i Franciszka Staraka jego kuratorów włościan, wszystkich w Nowej Wsi w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa zamieszkałych, wskutek wyroku prawomocnego Trybunału I. Instancyi z dnia 13 marca 1839 r. dającego miejsce działowi majątku po ś. p. Sebastyanie i Józefie z Słabych Frycach pozostałego, a przeciw Józefowi i Jadwidze Pędziałkom jako opiekunom po Sebastyanie Frycu małoletnich dzieci, zapadłego; wystawiony zostanie na sprzedaż publiczną grunt zakupny w Nowej Wsi w Okręgu W. M. Krakowa położony znajdujący się, wraz z zabudowaniami na nim istniejącymi; czyli raczej połowa roli do Sebastyana i Józefy z Słabych Fryców a dziś do ich successorów należąca, zwykle Wilkową zwana, graniczy na wschód z rolą Mądrową, na południe z gruntami wsi Zagacia, na zachód z rolą Wlazłową a na północ z strumieniem przedzielającym wieś na dwie połowy, a to pod warunkami wyrokiem prawomocnym Trybunału I. Instancyi z dnia 20 września 1839 r. ustanowionemi, których osnowa jest następująca:

1) Cena szacunkowa połowy roli Wilkową zwaną w Nowej Wsi położoną a raczej gruntu zakupnego wraz z chałupą, stodołą, wozownią z wszelkimi zarosłami i łąkami, ustanawia się według oszacowania przez biegłych w sztuce, w summie złp. 3,816.

2) Chcący licytować złożą jako *vadum* 1/10 część summy szacunkowej to jest złp.

381 gr. 6 od którego jednakże składania popierający licytacją Tomasz Fryc równie jak i Jadwiga Pędziałkowa o ile z upoważnieniem rady familijnej a przez Trybunał zatwierdzonem na rzecz małoletnich Fryców licytować będzie, które to *vadum* każdy z niedotrzymujących warunków licytacji utraci i nowa licytacja na koszt i stratę jego ogłoszoną będzie.

3) Nowo nabywca zapłaci natychmiast do rąk i za kwitem adwokata sprzedaż popierającego koszta licytacji.

4) Summa wylicytowana pozostanie unowow nabywcy aż do wyroku działowego z obowiązkiem płacenia procentu po 5/100.

5) Widerkaufy i inne ciężary stracone będą z summy szacunkowej.

6) Podatki jeżeliby się jakie okazały zapłaci nowo nabywca natychmiast po licytacji stósownie do przepisów prawa.

7) Po dopełnieniu warunku 2, 3, i 6, nowo nabywca otrzyma dekret dziedzictwa.

8) Nowo nabywca obowiązany będzie do wszelkich danin i pańszczyzn objętych wykazem urzędu ekonomicznego państwa Piękary, lecz tylko w połowie, a który przy warunkach licytacji odczytany zostanie.

Do licytacji tej ustanawiają się następujące terminy:

1. na dzień 8 stycznia)
2. na dzień 7 lutego (1840 r.
3. na dzień 6 marca)

Sprzedaż pomienionej pół roli popiera Jan Hieronim Stefan Rzeziński O. P. D. adwokat w Krakowie przy ulicy Szerokiej pod L. 43 zamieszkały. Licytacja ta odbywać się będzie na Audyencyi Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 106 posiedzenia swe odbywającego od godziny 10 z rana poczynając. Wzywają się więc wszyscy chęć kupna mający ażeby w powyższych terminach zaopatrzeni w potrzebne *vadia* stawić się nieomieszkałi.

Kraków dnia 26 października 1839 r.

Janicki.

Doniesienie prywatne.

Podpisany nateczył tańców zawiadomia Szenowną Publiczność, że po powrocie z Warszawy przesiadł mieszkaniem pod N. 639 w ulicę Mikołajską; zarazem donoszę że w moim mieszkaniu dostać można nowych figur, kontredansów z mazurkiem, tańczonych w Resur-

zie Warszawskiej i po wszystkich wyższych towarzystwach, ułożonych przez pana Maurice dyrektora baletu Warszawskiego, exemplarz składający się z nowych i dawnych kontredansów kosztuje złp. 1.

J. Zielinski.